

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 8T/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010225
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Manduch
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:3120010225.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred samosudcom JUDr. Mariánom Manduchom na hlavnom pojednávaní v Trenčíne dňa 18.10.2022 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

O. K., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom G. nad T. XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVTOS a ÚVV Ilava,

sa pri nezmenenom výroku o vine pod bodom I. Rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.09.2021 sp. zn. 8T/12/2020 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06.12.2021 sp. zn. 23To/97/2021 zo spáchania

prečinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona,

na tom skutkovom základe, že

na verejnom zasadnutí o obnove konania konaného dňa 13.06.2018 v čase o 09.30 hod. pod spisovou značkou 6Nt 450/2017 na Okresnom súde v Trenčíne nepravdivo uviedol, že skutok, za ktorý bol odsúdený v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 spáchala jeho družka B. Z., ktorá mu mala povedať, že olúpila nejakú tetu s fľašou kúpenou v Tesco, čo sa nezakladá na pravde,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2018 - do 24.07.2018 počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Ilava doposiaľ nezisteným spôsobom zaslal poškodenej B. Z., ktorá bola svedkom v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 6Nt/450/2017 na adresu V. nad Z., U. XXX/XX dva listy, v ktorých ju žiadal, aby lúpež zobrala na seba s tým, že ak to neurobí, tak po prepustení z výkonu trestu ju zabije, napriek tomu, že obžalovaný už bol odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 zo dňa 31.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2017 k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 11 rokov a Rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/158/2005 zo dňa 29.09.2005, bol právoplatne odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov,
t e d a

iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - svedkovi.

T ý m s p á c h a l

zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 2 Trestného zákona, § 47 odsek 2 Trestného zákona bez splnenia podmienky uvedenej v ustanovení § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 4, odsek 8 Trestného zákona, s prihliadnutím k § 37 písmeno m) Trestného zákona a v spojení s § 43 Trestného zákona k úhrnnému ďalšiemu trestu odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) rokov a 12 (dvanásť) dní.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní súd zistil skutkový stav veci tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06.12.2021 sp. zn. 23To/97/2021 bol zrušený výrok o oslobodení obžalovaného pre trestný čin zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona a výrok o treste Rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.09.2021 sp. zn. 8T/12/2020, ktorým súd obžalovaného uznal vinným z trestného činu prečinu krivého obvinenia podľa § 345 odsek 1 Trestného zákona. Následne bolo povinnosťou súdu opätovne rozhodnúť na hlavnom pojednávaní o výroku o vine pre trestný čin zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona a výroku o treste pri nezmenenom výroku o vine Rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.09.2021 sp. zn. 8T/12/2020 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06.12.2021 sp. zn. 23To/97/2021.

Na hlavnom pojednávaní boli vypočutí obžalovaný, svedkovia M. M., B. C., M. M. Y., B. Z., B. A. a N. A., znalkyňa Mgr. Lucia Svobodová Bošiaková, prečítané zápisnice o výpovediach svedkov O. P. a V. P. z prípravného konania, prečítaním znaleckého posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria a prečítaním listinných dôkazov a to rozsudok OS Trenčín sp. zn. 3T/127/2016, zápisnice o VZ v trestnej veci sp. zn. 6Nt/450/2017, kópia listov, posudok ÚVTOS a ÚVV Ilava, zoznam prijatej korešpondencie, správy ÚVV a ÚVTOS Ilava, uznesenie OR PZ Trenčín, zápisnica o výsluchu zadržaného podozrivého, zápisnica o výsluchu obžalovaného, správa obce Nitra, rozsudok OS Lučenec, uznesenie KS Banská Bystrica, uznesenie KS Trenčín, správy ÚVV a ÚVTOS Ilava, správy obce Nitra nad Ipľou, odpis z RT a CESDAP.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní ku skutkom uviedol: „Priznávam, že som krivo obvinil B. Z.. Dôvodom bolo to, že som si myslel, že mi to pomôže pri súde. Nedopadlo to tak, ako som chcel. Vo vzťahu ku skutku 2, tak toho som sa nedopustil. S B. Z. máme dobrý vzťah, V súčasnosti si telefonujeme, píšeme si. Píšeme si, že urobila chybu, že toto vymyslela. Tieto listy mám k dispozícii, viem ich predložiť súdu. Máme spoločného syna, ktorý je u matky B. Z.. V minulosti som sa jej nevyhrážal. Fyzicky som ju nikdy nenapadol. To, že som ju mal kopať nie je pravda. Okolnosť, že ma uvádza ako osobu, že som ju mal vydierať, to mi ani nepíše v tých listoch. Obsahom tých listov je to, že ona ľutuje to, že sa to stalo, že to s matkou vymysleli. V októbri bude 5 rokov čo som vo výkone trestu za trestný čin lúpeže. Mala byť spáchaná v roku 2016. Nachádzam sa v strednom stupni stráženia.“

Svedkyňa poškodená B. Z. na hlavnom pojednávaní ku skutkom uviedla: „Obžalovaný mi poslal list, že nech to zoberiem na seba, inak keď vyjde z basy tak ma zabije. Mala som zobrať na seba tú lúpež, ktorú spravil on. Zaslal mi list, v ktorom to bolo napísané, ale aj mi to povedal, keď som bola na návšteve, že aby som to zobrala na seba. Povedala som iba, že nie nezoberiem to na seba. O tej lúpeži ja neviem nič. Tie listy ja nemám, pretože môj priateľ ich roztrhal, mám tu iba týchto svedkov matku a nevlastného otca, každý list som im čítala. Oni o tom vedia, ja som im tie listy ukazovala. Ten list neviem kedy mi bol

zaslaný, iba viem že to bolo asi vtedy, keď obžalovaný ešte nebol odsúdený, iba bol vo väzbe. Presne v ňom bolo, že keď nezoberieme ten skutok na seba, tak že keď príde z basy tak ma zabije. Okrem toho tam nebolo nič iné. Nespomínam si už čo tam bolo iné napísané, iba že ako sa mám. List mi bol doručený poštou, otvorila som ho ja a hneď som ho prečítala, bola som doma. Pri mne bola moja mama, súrodenci, deti. Bolo to ráno o 10.00 h, vtedy chodievala pošta, v práci nebol nikto. Ten list som čítala ja, mama a N.. Každý list vidia a čítajú aj oni. S obžalovaným sme si písali často, aj po tomto liste sme si spolu písali. Napríklad to, ako sa má, ďalej sa mi už nevyhrážal. To, že sa mi vyhráža, som oznámila polícii asi za nejaké 2-3 mesiace. Hneď som to neoznámila, lebo som mu nechcela ubližovať, mala som ho vtedy rada. Na návštevy som nechodila, naposledy som bola na návšteve tento rok, každý mesiac s jeho synom. Listy mu už nepíšem, už iba na návštevy chodíme kvôli chlapcovi. Obžalovaného sa nebojím. Novú známosť som si našla po roku, neviem ako som to oznámila obžalovanému, či som mu to písala alebo osobne som mu to povedala. On to zobral normálne, nežiarlil, chápal to. O obnove konania vo veci lúpeže zo strany obžalovaného som ja nevedela, oni iba prišli a zobrali ho. Nahnevalo ma to, lebo som bola práve v 5. mesiaci. My sme mali taký všelijaký vzťah, aj sme sa hádali. Teraz máme vzťah iba voči tomu chlapcovi, teraz sa nehádame. Všetko je v poriadku na tých návštevách. To, že som 03.07.2021 na návšteve povedala, že poviem pravdu, že som si to vymyslela, nie je pravda. Zo strany obžalovaného boli fyzické ataky. Obžalovaného sa nebojím. Čo sa týka toho vyhrážania, že ma zabije, tak to mi povedal aj na návšteve. Povedal mi, aby som zobrala ten čin na seba, že nič nebudem mať za to. Ujmou sa mi nevyhrážal. Jediná vyhrážka zabitím bola v liste. Keď som si to prečítala v tom liste, tak som mala zlý pocit. Viem, že keď je v base tak sa ma nemôže dotknúť.“

Svedkyňa aj po opätovnom vypočutí na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2022 zotrvala na svojej vyššie uvedenej výpovedi.

Svedkyňa B. A. na hlavnom pojednávaní uviedla: „Viem, že ten dopis existoval, ja si toho moc nepamätám, dostala ten dopis a tam bolo napísané to, že aby to zobrala na seba, inak keď sa vráti tak ju zabije. Ten dopis písal obžalovaný K.. Ten list som nečítala, len moja dcéra ho čítala a ja som tam bola prítomná, boli sme tam skoro všetci, súrodenci, moje deti a aj N. A.. Neviem presne uviesť, kedy prišiel ten list, ani odhadom, ja si to nepamätám. Bolo tam už iba uvedené, že ako ju ľúbi. Uvedená tam bola tá vyhrážka aj to, ako ju ľúbi. List doniesla poštárka. Otvorila ho B.. Neviem, či ho čítal ešte niekto iný okrem nej. Ten list jej priateľ roztrhal. Keď to prečítala, tak som jej nadávala, že prečo píše také dopisy. Na návštevy chodila ďalej aj s tým chlapcom, ale už si s ním nepísala, len jej telefonoval. Na obnovu konania vo veci lúpeže zo strany obžalovaného si moc nepamätám, iba viem že ma to nahnevalo a stále ma to hnevá.“

Svedok N. A. na hlavnom pojednávaní uviedol: „Ja viem iba toľko povedať, že keď B. Z. čítala dopis, že aby to zobrala na seba, inak sa vyhrážal smrťou a všetci tam v kuchyni boli, keď to čítala. Boli tam B. dcéry, ja som tam bol. Ja som iba počúval, čo rozprávajú, ja som ho nečítal. Ten dopis čítala B. a povedala že to písal K.. S tým listom sa údajne malo stať to, že ho zničil B. priateľ, lebo ona s ním žila. Poškodená ešte keď bola s obžalovaným, tak ona ho ľúbila, hovorila že je taký a taký. Nemôžem povedať že by bol zlý, aj voči deťom. Neviem povedať presne aký mali vzťah, keď som s nimi nežil. Raz povedala, že ju zbil. Prišla domov a ukazovala, že má modrinu a údajne ju zbil pri Váhu. Ten list si nepamätám kedy prišiel. Okrem toho neviem či tam bolo niečo iné, ja som sa na to ani neinformoval, ja viem iba to čo som počul. Ja som sa s ňou moc nerozprával, ona je taká aká je. Ďalej si s ním písala. Tie vyhrážky neviem či brala vážne, lebo v nej sa človek ťažko vyzná. Ani neviem, či obžalovaný na ňu žiarlil keď si našla novú známosť. Nepamätám si, že by boli ešte nejaké vyhrážky ohľadom toho, keď ju nechá. Nemôžem nič viac povedať, lebo ja som ten dopis nečítal, ja na to ani nevidím a ani by mi ho nedala do ruky. V prípravnom konaní som povedal, že vyhrážky tým, že ju zabije boli z dôvodu, že ak by mala niekoho iného, teraz som povedal, že vyhrážky zabijem ťa smerovali k tomu, že ak nezoberie tú trestnú vec na seba, ale ja si na to nepamätám, ja som to mohol povedať, ale ja Vám hovorím pravdu, ja si to naozaj nepamätám. Spomínam si, za akých okolností to bolo čítané, čo som robil. B. Z. čítala, že mama pozri sa, on chce aby som to zobrala a keď to nezoberiem, tak ma zabije. A ja nič viac neviem, ja som iba stál a to som počul.“

Svedkovia M. M., O. P., V. P., B. C. a M. Y., všetko príslušníci ÚVV a ÚVTOS Ilava, zhodne uviedli o relevantných skutočnostiach, že pokiaľ ide o kontrolu pošty, tak túto kontroluje pedagóg príslušného výchovného kolektívu. Na každom sektore je určená poštová schránka, kde odsúdení hádžu svoju korešpondenciu alebo žiadosti, ktoré sa vyberajú a číta sa komplet celá korešpondencia. Pedagógovia musia denne prečítať niekoľko desiatok listov, nie je možné určiť presne koľko. Kontroluje sa každá

korešpondencia okrem prípadov ustanovených v zákone. Kontroluje sa aj súkromná pošta. A. M. po nazretí do evidencie pošty uviedol, že obžalovaný v máji 2018 poslal dva listy poškodenej, v júni 2018 tri listy do advokátskych kancelárií, v mesiaci júl 2018 je evidovaný jeden list poškodenej a ďalšie listy sú evidované v mesiaci august 2018 a neskôr. V júli 2018 mohol poslať odsúdený aj viac listov, vzhľadom k tomu, že súkromná pošta, ktorá nie je na náklady ústavu, sa neeviduje. Z elektronickej dokumentácie bolo potvrdené, že bol zachytený jeden list obžalovaného, v ktorom boli použité vulgárne výrazy, na čo bol upozornený.

Svedok M. M. aj po opätovnom vypočutí na hlavnom pojednávaní dňa 14.10.2022 zotrval na svojej vyššie uvedenej výpovedi.

Rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/158/2005 zo dňa 29.09.2005 bol obžalovaný právoplatne odsúdený za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb., ktorého sa dopustil tým spôsobom, že dňa 04.05.2005 v obci Holiša fyzicky napadol okoloidúcu B. Z., ktorú úderom sklenenou fľaškou do tváre zrazil na zem, kde ju jedenkrát udrel päťou do tváre a následne jej z ruky vytrhol igelitovú tašku, v ktorej sa nachádzala peňaženka s osobnými dokladmi, ktoré veci si ponechal a z miesta činu ušiel.

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 zo dňa 31.01.2017 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa XX.XX.XXXX sp. zn. 2To/16/2017 bol obžalovaný právoplatne odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno a) Trestného zákona, ktorého sa dopustil tým spôsobom, že dňa 11.07.2016 v čase o 23.15 hod. v V. nad Z., O. I. pri panelovom dome č. XXXX/XX v úmysle zmocniť sa cudzej veci pristúpil zozadu k poškodenej Z. O. ktorú následne zozadu udrel po hlave prázdnu 0,7 l fľašou od alkoholu, v dôsledku čoho poškodená spadla na zem, následne sa zohol nad poškodenú a snažil sa jej silou stiahnuť z pleca kabelku, ktorú si prtláčala rukou o bok tela, čo sa mu nakoniec podarilo a s kabelkou ušiel. V dôsledku útoku poškodená utrpela zranenie a to tržnú ranu na zadnej časti hlavy asi 4 cm dlhú, ktorá musela byť lekársky ošetrovaná, prasknutie kosti ľavého predlaktia, hematómy na pleci a odreniny na kolenách.

Zo zápisnice o VZ zo dňa 13.06.2018 v trestnej veci sp. zn. 6Nt/450/2017 vyplýva, že obžalovaný pred súdom uviedol, že jeho družka B. Z. spáchala zločin lúpeže, za ktorý bol právoplatne odsúdený.

Uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 6Nt/450/2017 zo dňa 14.09.2018 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23Tos/52/2019 zo dňa 21.05.2019 bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016, zamietnutý.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Ilava zo dňa 28.03.2019 vyplýva, že do odoslanej pošty odsúdených príslušní pracovníci ÚVV a ÚVTOS Ilava „nahliadajú“, pričom v sektore, kde je umiestnený odsúdený O. K. je denne odosielaných 80 - 100 listov, pričom pracovníci ÚVV a ÚVTOS sa oboznamujú i s došlou korešpondenciou, ktorej je do ÚVV a ÚVTOS Ilava denne doručených 200 - 300 listov. Kontrolu vykonávajú 2 - 3 pracovníci ÚVV a ÚVTOS a ak by list s výhražným obsahom zistili, sú povinní ho zadržať a spracovať k tomu záznam, čo sa nestalo.

Zo správy ÚVV a ÚVTOS Ilava zo dňa 06.07.2022 vyplýva, že odsúdenému O. K. sa v predmetnom období kontrolovala pošta v zmysle § 25 odsek 2 Zákona o výkone trestu odňatia slobody č. 475/2005 Z. z.. Kontrole korešpondencie podliehajú všetky zásielky odsúdených v zmysle § 25 odsek 3 Zákona o výkone trestu odňatia slobody č. 475/2005 Z. z..

Zo znaleckého posudku č. 153/2021 z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria vyplynulo, že obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti netrpel žiadnou, ani prechodnou, krátkodobou, duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Jednalo sa u neho o poruchu, neprekračujúce limity psychopatológie poruchy osobnosti; mentálna deficit na hranici podpriemeru a ľahkej mentálnej retardácie. Porucha osobnosti ani mentálny deficit neovplyvnili ani rozpoznávací, ani ovládacie schopnosti obžalovaného. Obžalovaný ani v súčasnosti netrpí žiadnou, ani prechodnou krátkodobou, duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. I v súčasnosti sa u neho jedná o poruchu osobnosti emočne instabilnú, impulzívnu, histriónsku, sociálne maladaptovanú. Kognitívny deficit na hranici subnormy (podpriemeru) a ľahkej mentálnej retardácie. Obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti vedel a mohol svoje konanie ovládať v plnom rozsahu. (Plne zachované i schopnosti rozpoznávací - pozn. znalca). Obžalovaný je v súčasnej dobe schopný chápať zmysel trestného konania, hoci v rámci primitívnych obranných mechanizmov osobnosti napriek definitívnemu odmietnutiu jeho žiadosti o obnovu konania trvá na tom, že je nevinný a skutok lúpeže, za ktorý bol právoplatne odsúdený, spáchala

jeho družka. Pobyt obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska. Znalec neodporučuje, aby súd obžalovanému nariadil akékoľvek ochranné liečenie.

Zo znaleckého posudku č. 7/2019 z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, ktorý na hlavnom pojednávaní predniesla znalkyňa Mgr. Lucia Svobodová Bošiaková, vyplynulo, že osobnostný terén obvineného je v štruktúre nevyvážený, alterovaný, na osi extra-introverzia nevyhranený, obsahujúci potenciál pre chronickú dezorganizáciu pri pôsobení stresu. Objavujú sa u neho ťažkosti s kontrolou a moduláciou emočného prejavu, ako aj chýbanie uvedomenia si tohto problému. Emotivita je plochá, egocentrická, pudovo centrovaná. Má sklony reagovať afektívne labilné, zjavné sú ťažkosti v adaptácii, podlieha nadmerne svojim impulzom, jeho sebaregulačné mechanizmy sú oslabené, dráždivo reaguje hlavne pri pocitoch vlastnej nedostatočnosti, inferiority a menejcennosti, má sklony k emočným, najmä dysforickým a reaktívno-depresívnym rozladám. Absentujú u neho znaky náklonnosti k druhým, jeho ochota participovať na vzájomných, recipročných a priateľských, vrelých vzťahoch je nízka. Zväčša sa k okoliu stavia kritizujúco, hostilne, najmä vtedy, ak mu nepotvrďujú jeho vlastnú hodnotu, resp. cíti sa byť druhými klamaný, znevažovaný, odmietaný. Praje si, aby ho okolie rešpektovalo (forma kompenzácie oproti primárnemu rodinnému prostrediu). K sebe je veľmi málo kritický, často sa stavia do roly „obete“ okolností, nepreberá za svoje konanie plnú zodpovednosť. Od okolia očakáva plne akceptujúci prístup, pomoc a podporu. Objavujú sa obranné mechanizmy na primitívnej úrovni (popretie, externalizácia). Verbalizuje pocity ľútoty nad svojim agresívnym konaním, ale emočne sa ho to vážnejšie nedotýka. V rámci interpersonálnych interakcií vníma agresívne formy jednanja ako neoddeliteľnú súčasť, je to naučený spôsob interagovania, často tým zaháňa svoju vlastnú neistotu zo situácií alebo redukuje vlastnú tenziu, frustráciu. Morálne cítenie nie je u neho riadne vyvinuté a vnímané, hodnoty aj konanie relativizuje, riadi sa subjektivistickým a egocentrickým pohľadom. Vie jednať účelovo a manipulatívne pri dosahovaní ziskov, pričom táto účelovosť nie je príliš sofistikovaná, ale skôr simplemetná a prvoplánová. Motívom pre konanie obvineného vo vzťahu k prešetrovanému trestnému činu je aktuálne najmä pocit zneváženia a oklamania zo strany jeho družky B. Z., ktorá mu zatajila umiestnenie ich syna do ústavnej starostlivosti, čo v ňom oslovuje vlastné, ešte nespracované pocity „odloženia, odlúčenia“ a zanedbávania zo strany jeho vlastnej matky. Tento pocit frustrácie mohol byť jedným z tých, ktoré ho viedli k danému konaniu. Rovnako fakt, že si jeho družka našla novú známosť, zatiaľ čo on vnímal ich vzťah ako perspektívny aj do budúcnosti, pričom táto predstava sa mu postupne rúca. Prekvapením tiež pre neho bola výška trestu, s ktorou osobne nerátal a až s odstupom času si bol schopný uvedomiť následky (najmä odlúčenie od syna, ktorého mu družka nechce nosiť na návštevy). Naďalej však verbalizuje, že trestný čin lúpeže nespáchal on, ale jeho družka B. Z., a vzhľadom k tomu, že bola gravidná, chcel ju ochrániť a „zobral to na seba“. Tejto verzii sa pridíža aj počas znaleckého vyšetrenia. Základná ingrediencia konvenčného testovania reality je obvineného zachovaná, intaktná; celkovo nie je prítomná porucha vnímania, je apsychotický. K chorobnému skresľovaniu objektívnej reality nedochádza. Distorzie (skreslenia) reality vznikajú občasne na základe alterácie afektívnej zložky osobnosti, čo môže mať dopad na objavenie sa menej konvenčných reakcií. V dôsledku osobnostných aj intelektových dispozícií je schopný vnímať podnety z okolia oklieštené, ale v zásade správne. Z hľadiska resocializačnej prognózy možno konštatovať, že táto je vzhľadom k viacerým negatívnym faktorom skôr nepriaznivá. Ide o 36-ročného muža, z disharmonickej rodiny, bez kontaktov s primárnou rodinou, resp. so súrodencami, s neukončeným stredoškolským vzdelaním, nevyučení v žiadnom obore, opakovane súdne stíhaným (za majetkovú, násilnú trestnú činnosť a krivú výpoveď), doteraz pracujúceho zväčša brigádne, krátkodobo (najdlhšie cca 10 mesiacov po poslednom prepustení z VT), je občasným konzumentom alkoholických nápojov (nikdy sa však zo závislosti neliečil). V rámci skratového jednanja sa pokúsil o suicídium počas VT, na pobyt vo väzení sa až dospel veľmi ťažko adaptovať (posledný výkon trestu - 10 rokov v III. NVS), zaznamenané poruchové správanie s tendenciou jednať agresívne, aktuálne psychiatricky však liečený nie je. T. č. nemá vybudované žiadne zázemie, družka sa s ním rozišla a má už nového priateľa, údajne mu ale „stále píše zamilované listy“, čo tvrdí obvinený. Aj keď sa menovanému nedá uprieť snaha o usporiadanie si vlastného života po prepustení z posledného výkonu trestu v roku 2015, kedy sa riadne zamestnal, mal prenajatý byt, našiel si partnerský vzťah, to však po dlhšiu dobu nevydržalo. Jeho resocializáciu sťažujú horeuvedené faktory aj osobnostné dispozície menovaného. Znaleckým vyšetrením bola tiež preukázaná zvýšená pohotovosť k heteroagresivite. Vzhľadom k doterajšej životnej histórii obvineného, celkovej charakteristike osobnosti a druhom, po sebe nasledujúcom výkone trestu odňatia slobody v trvaní 10 a viac rokov, je možnosť riadneho začlenenia do spoločnosti spochybnená. Čiastočne síce preukázal, že sa začleniť do spoločnosti dokáže (našiel si prácu, bývanie, partnerku) a vie byť pre spoločnosť aj prospešný, avšak toto nemalo dlhého trvania a došlo k spáchaniu ďalšieho trestného činu. Obvinený je schopný fungovať v rámci štruktúrovaného

prostredia, kde sú jasné pravidlá a kde môže uplatniť zaužívané rutinné postupy. K svojmu fungovaniu potrebuje kontrolu zvonka a jasné nastavenie hraníc, v rámci ktorých je potom schopný aj fungovať. Sklony k disociálnemu jednaniu (doteraz 5x súdne stíhaný od svojich 18tich rokov) sú jasne preukázané. Obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný, pričom prvé odsúdenie má zahladené. Dvakrát bol obžalovaný odsúdený za zločin lúpeže v trestnej veci Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 a Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/158/2005 k nepodmienečným trestom odňatia slobody. Z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol v poslednom období jedenkrát priestupkovo prejednaný za priestupok na úseku cestnej dopravy. K osobným a majetkovým pomerom obžalovaný uviedol: „Pred tým ako som bol vzatý do väzby som pracoval vo veľkosklade v Ilave asi 1 rok, zarábam som priemerne mesačne asi 700,- Eur. Predtým som robil vykopávky. V spoločnej domácnosti som býval so spolubývajúcimi z práce na I. vo vlastnom byte. Mám 1 dieťa, ktoré má 4 roky a volá sa O. Z., iné deti nemám. Počas výkonu trestu som aj videl dieťa, chodí na návštevy, naposledy som ho videl v októbri. Nevlastním žiadnu nehnuteľnosť.“ Zo správy riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Ilava zo dňa 06.07.2022 vyplynulo, že obžalovaný nastúpil do výkonu väzby zo slobody predvedením do tunajšieho ústavu dňa 07.10.2016. Dňa 28.03.2017 bol prevedený z výkonu väzby do výkonu trestu odňatia slobody. Správanie a vystupovanie obžalovaného počas výkonu väzby bolo na požadovanej úrovni, bez zaznamenaných nedostatkov. Pracovne zaradený počas výkonu väzby nebol. Počas výkonu trestu odňatia slobody je správanie a vystupovanie obžalovaného na kolísajúcej úrovni. Nedostatky sa vyskytujú v plnení pokynov, udržiavania poriadku v osobných veciach, v predpísanej ustrojenosti, dodržiavaní časového rozvrhu dňa. Vo vzťahoch k iným je častokrát výbušný, nie vždy dodržiava slušnú komunikáciu a korektnosť s inými, príležitostne uvádza nepravdivé informácie s úmyslom klamať. Nedostatok bol zaznamenaný aj v držaní nepovoleného predmetu (cyklistická plastová fľaša). Na uvedené nedostatky musí byť upozornený. Osobnú a kolektívnu hygienu dodržiava. Disciplinárna odmena bola menovanému udelená sedemkrát, evidovaný má jeden disciplinárny trest. K trestnej činnosti prezentuje naďalej nekritický postoj. Príčiny trestnej činnosti si neuvedomuje a neprejavuje adekvátnu ľútosť nad svojim konaním. Osvety o závislostiach sa zúčastňuje nepravidelne. Voľný čas trávi na priemernej úrovni. Sleduje televízne vysielanie, počúva ústavný rozhlas. Fond ústavnej knižnice využíva len ojedinelo. Príležitostne hrá spoločenské hry s inými odsúdenými a občasne sa venuje aj športovaniu. Nárokových vychádzok sa zúčastňuje sporadicky. Ponúkaných aktivít v rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa prevažne zúčastňuje. Obžalovaný bol doposiaľ dvakrát členom diskusnej skupiny, kde mal účasť a disciplínu na požadovanej úrovni. Aktuálne je členom záujmového krúžku s názvom Biblická škola. V pracovnom procese je zaradený dlhodobo. Pracovné povinnosti si prevažne plní v požadovanej kvalite s potrebnou disciplínou a morálkou. Výkonu čistiacich a upratovacích prác v rámci cely a sektora sa aktívne zúčastňuje. Je slobodný, má partnerský vzťah s B. Z., s ktorou má jedno dieťa, ktoré sa narodilo počas aktuálneho výkonu trestu odňatia slobody obžalovaného. Vzťah s jeho partnerkou možno hodnotiť ako menej stabilný. Vzťahy s vonkajším svetom udržiava formou korešpondencie, nárokových návštev a telefonovaním s partnerkou a jej deťmi. V korešpondenčnom kontakte nie vždy zachovával zásady slušného vyjadrovania. Po upozornení sa nedostatok už nevyškytoval.

V konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní na základe vykonaných dôkazov v zmysle návrhov procesných strán a v rozsahu doplneného dokazovania na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotením týchto vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne bez ohľadu na to, ktorá z procesných strán tieto dôkazy navrhla, či obstarala, mal za preukázané, že skutok v bode 2. obžaloby sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku a ako bol popísaný v písomne podanej obžalobe. Predovšetkým výpoveďami svedkov B. Z., B. A. a N. A. bolo jednoznačne preukázané, že skutok v bode 2. obžaloby sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku. Jednotlivé vykonané priame aj nepriame dôkazy sa vzájomne podporujú a dopĺňajú, pričom tieto neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené a ani nebola zistená žiadna skutočnosť, ktorá by nasvedčovala ich nevierohodnosti. Tieto uvedené dôkazy spolu s listinnými dôkazmi a to kópiami listov a zoznamom prijatej korešpondencie, skutočne vytvárajú ucelený reťazec dôkazov preukazujúcich priamo či nepriamo skutočnosť, že skutok v bode 2. obžaloby sa stal a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovanému bolo obžalobou kladené za vinu, že v presne nezistenom čase v mesiaci júl 2018 - do 24.07.2018 počas výkonu trestu odňatia slobody v ÚVV a ÚVTOS Ilava doposiaľ nezisteným spôsobom zaslal poškodenej B. Z., ktorá bola svedkom v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Trenčín sp. zn. 6Nt 450/2017 na adresu V. nad Z., U. XXX/XX dva listy, v ktorých ju žiadal, aby lúpež zobrala na seba s tým, že ak to neurobí, tak po prepustení z výkonu trestu ju zabije. Obžalovaný mal teda hrozbou násillia nútiť iného, aby niečo konal a čin spáchať na chránenej osobe (svedkovi). Keďže najrelevantnejší dôkaz a to predmetné listy obžalovaného, ktorými sa mal vyhrážať poškodenej, nemal súd k dispozícii (z výpovedí svedkov B.

Z., Jany A. a N. A. vyplynulo, že boli roztrhané priateľom poškodenej), bolo potrebné vyhodnotením ostatných vykonaných dôkazov jednotlivo i vo vzájomnom súhrne, či obsahom týchto listov bolo vydieranie poškodenej obžalovaným. Skutočnosť, že listy obžalovaného boli poškodenej v predmetnom čase zaslané, je jednoznačne preukázaná výpoveďami obžalovaného, svedkov M. M., B. C., M. M. Y., B. Z., B. A., N. A., O. P. a V. P.. Napokon k nemenej relevantnej skutočnosti, či obsahom týchto listov bolo aj vydieranie poškodenej obžalovaným a v akom zmysle, vypovedali svedkovia B. Z., B. A. a N. A.. Poškodená zhodne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa jej obžalovaný vyhrážal smrťou v prípade, ak lúpež nezoberie na seba. Poškodená mala tieto listy nahlas čítať doma za prítomnosti svojej matky B. A. a nevlastného otca N. A., ktorý na hlavnom pojednávaní podporil výpoveď poškodenej. Nepriamo je výpoveď poškodenej podporená aj oboznámenými listami, ktoré zaslala poškodená späť obžalovanému, z obsahu ktorých vyplýva, že sa opakovane zmieňuje o tom, prečo sa jej vyhráža, prípadne, nech sa jej už nevyhráža. Rovnako je takéto konanie obžalovaného aj logicky nadväzujúce na skutok v bode 1. obžaloby, z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 10.09.2021 sp. zn. 8T/12/2020 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 06.12.2021 sp. zn. 23To/97/2021. Naopak výpoveď poškodenej nie je podporená oboznámenými správami ÚVTOS Ilava, tiež svedeckými výpoveďami M. M., B. C., M. M. Y., O. P. a V. P., keďže obžalovaný posielal listy poškodenej z výkonu trestu odňatia slobody, teda v režime podľa § 25 odsek 2, odsek 3 Zákona o výkone trestu odňatia slobody č. 475/2005 Z. z. (Nahliadnúť do korešpondencie odsúdeného má právo riaditeľ ústavu alebo ním určený príslušník zboru; pritom je oprávnený oboznámiť sa s jej obsahom. Ústav je povinný zadržať korešpondenciu, ak obsahuje informáciu s hanlivým obsahom, informáciu, ktorá môže narušiť účel výkonu trestu, alebo vec alebo jej obsah zakladá podozrenie z páchania trestnej činnosti.), a vyššie uvedení svedkovia potvrdili realizáciu kontroly korešpondencie odsúdených v zákonných medziach, bolo by síce pravdepodobnejšie, že by poverení príslušníci zboru odhalili a zadržali listy obžalovaného, z ktorých by vyplývalo podozrenie z páchania trestnej činnosti, avšak nie je možné vylúčiť ani zlyhanie ľudského faktora, zvlášť pri zaťažnosti jednotlivých poverených príslušníkov zboru, keďže zo správ ÚVTOS Ilava a viacerých svedkov vyplynulo, že kontrolu denne odosielaných 80 až 100 listov vykonávajú 2 až 3 pracovníci ÚVV a ÚVTOS. Keďže predmetné listy obžalovaného nemal súd k dispozícii a nedošlo k ich odhaleniu poverenými príslušníkmi zboru, bolo nevyhnutné dôsledne vyhodnotiť jednotlivé výpovede svedkov B. Z., B. A. a N. A., ale aj vo vzájomnom súhrne a v súhrne s ďalšími na hlavnom pojednávaní vykonanými dôkazmi. Najskôr je potrebné poznamenať, ako to uviedol aj KS TN vo svojom uznesení, že poškodená nebola oznamovateľkou skutku uvedeného v bode 2. obžaloby v tom smere, že by sa sama oneskorene vybrala na políciu skutok oznámiť. Tu treba ozrejmiť, že výsluch poškodenej bol realizovaný pre skutok uvedený v bode 1. obžaloby teda, že na verejnom zasadnutí o obnove konania vo svojej trestnej veci dňa 14.09.2018 ju obžalovaný obvinil zo zločinu lúpeže. Jej výsluch bol vykonaný následne po začatí vyšetrovaní vo veci trestného činu krivého obvinenia realizovaný dňa 16.10.2018. V tomto výsluchu poškodená uviedla, že sa jej dokonca mal obžalovaný vyhrážať listami nech skutok vezme na seba. Teda nebola zistená žiadna motivácia poškodenej s odstupom času krivo obviniť obžalovaného, ale okolnosti skutku uvedeného v bode 2. obžaloby jednoznačne vyšli najavo až pri jej výsluchu ku skutku v bode 1. obžaloby. Tvrdenia poškodenej majú aj logickú a časovú súvislosť. Sám obžalovaný sa priznal, že vedomý si svojej vysokej trestnej sadzby za opätovné spáchanie zločinu pred súdom na verejnom zasadnutí o obnove konania krivo obvinil poškodenú, že spáchala lúpež, pre ktorú bol odsúdený. Teda mal predtým dôvod aj motív žiadať od nej v listoch, aby uvedený trestný čin zobrala na seba. Samotnú existenciu listov s vyhrážkami potvrdili vo svojich konzistentných výpovediach však nielen poškodená, ale aj jej matka a otcim, ktorým uvedené listy čítala hneď potom ako jej od obžalovaného prišli. Významným dôkazom svedčiacim v neprospech obžalovaného sú aj listy poškodenej adresované obžalovanému koncom júla 2018, ku ktorým poškodená uviedla, že boli reakciou na vyhrážky zaslané jej pred tým obžalovaným. V týchto listoch poškodená konkrétne uviedla: „Prečo sa mi vyhrážaš, ja som nič nespáchala,“ alebo v druhom liste: „Mne sa nebudeš vyhrážať, ja som nič nespáchala.“ Ide celkom jasne o priamu reakciu poškodenej na vyhrážky adresované jej zo strany obžalovaného, navyše potvrdzujúce jej výpoveď. Z vyššie uvedených dôvodov bolo skutočne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané spáchanie skutku v bode 2. obžalovaným v rozsahu kladenom mu za vinu a ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Vzhľadom k uvedenému súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania skutku v bode 2. obžaloby uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku právne posúdeného ako zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno i) Trestného zákona, pričom ide o dokonaný zločin, keďže boli naplnené všetky formálne znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu zločinu. Obžalovaný ako subjekt spĺňa podmienky trestnej zodpovednosti z hľadiska veku a neboli zistené žiadne relevantné

skutočnosti nasvedčujúce jeho nepríčetnosti, či zmenšenej príčetnosti. Z hľadiska subjektívnej stránky, t. j. zavinenia, konal obžalovaný vo forme priameho úmyslu - dolus directus a svojím konaním tak porušil záujem spoločnosti na ochrane slobodného rozhodovania človeka. Naplnená bola napokon aj objektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu zločinu, pretože obžalovaný iného hrozbou násillia nútil, aby niečo konal a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - svedkovi.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal dva úmyselné trestné činy viacčinným súbehom, pričom jeden z nich je zločinom, súd obžalovanému ukladal úhrnný trest po zohľadnení asperačnej zásady zakotvenej v ustanovení § 41 odsek 2 Trestného zákona, za trestný čin najprisnejšie trestný a to zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona.

Keďže obžalovaný už bol pred spáchaním predmetného prečinu a najmä zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona odsúdený jednak Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 zo dňa 31.01.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2017 za zločin lúpeže podľa § 188 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 11 rokov, ale aj Rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T/158/2005 zo dňa 29.09.2005 za trestný čin lúpeže podľa § 234 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 rokov, boli splnené zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 47 odsek 2 Trestného zákona k uloženiu trestu odňatia slobody na 25 rokov, keďže súd nezistil, že by uloženiu takéhoto trestu bránili okolnosti hodné osobitného zreteľa. Súd vo vzťahu k tomuto zisťovaniu prihliadal najmä k charakteru predmetnej trestnej činnosti, spáchanej obžalovaným, k jeho trestnej minulosti, tiež k výške trestov odňatia slobody, ktoré si obžalovaný v minulosti vykonal a je evidentné, že ich výkon nevedol obžalovaného k jeho náprave. Súd zároveň nedospel k záveru, že by boli splnené zákonné podmienky v zmysle ustanovenia § 47 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona k uloženiu trestu odňatia slobody na doživotie a to z týchto dôvodov.

V súvislosti s možnosťou uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na doživotie súd detailne skúmal u obžalovaného okrem vyššie uvedených atribútov účelu trestu aj osobnostné faktory, symptomatické (kriminogénne) faktory a spoločenské (sociálne) faktory, ktorých vyhodnotenie slúži aj na zváženie prípadného naplnenia podmienok v zmysle § 47 odsek 1 Trestného zákona.

V zmysle ustanovenia § 47 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že

a) uloženie takéhoto trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a

b) nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov.

V prípade symptomatických (kriminogénnych) faktorov je rozhodné posúdiť závažnosť spáchanej trestnej činnosti, jej gradáciu, možnú recidívu a emočné spracovanie spáchanej trestnej činnosti páchatel'a. Znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých konštatovala, že osobnostný terén obžalovaného je v štruktúre nevyvážený, alterovaný, na osi extra-introverzia nevyhranený, obsahujúci potenciál pre chronickú dezorganizáciu pri pôsobení stresu. Objavujú sa u neho ťažkosti s kontrolou a moduláciou emočného prejavu, ako aj chýbanie uvedomenia si tohto problému. Emotivita je plochá, egocentrická, pudovo centrovaná. Má sklony reagovať afektívne labilné, zjavné sú ťažkosti v adaptácii, podlieha nadmerne svojim impulzom, jeho sebaregulačné mechanizmy sú oslabené, dráždivo reaguje hlavne pri pocitoch vlastnej nedostatočnosti, inferiority a menejcennosti, má sklony k emočným, najmä dysforickým a reaktívno-depresívnym rozladám. Absentujú u neho znaky náklonnosti k druhým, jeho ochota participovať na vzájomných, recipročných a priateľských, vreľých vzťahoch je nízka. Zväčša sa k okoliu stavia kritizujúco, hostilne, najmä vtedy, ak mu nepotvrdzujú jeho vlastnú hodnotu, resp. cíti sa byť druhými klamaný, znevažovaný, odmietaný. Praje si, aby ho okolie rešpektovalo (forma kompenzácie oproti primárnemu rodinnému prostrediu). K sebe je veľmi málo kritický, často sa stavia do roly „obete“ okolností, nepreberá za svoje konanie plnú zodpovednosť.

Od okolia očakáva plne akceptujúci prístup, pomoc a podporu. Vie jednať účelovo a manipulatívne pri dosahovaní ziskov, pričom táto účelovosť nie je príliš sofistikovaná, ale skôr simplemetná a prvoplánová. Z hľadiska resocializačnej prognózy možno konštatovať, že táto je vzhľadom k viacerým negatívnym faktorom skôr nepriaznivá. Ide o 36 ročného muža, z disharmonickej rodiny, bez kontaktov s primárnou rodinou, resp. so súrodencami, s neukončeným stredoškolským vzdelaním, nevyučeny v žiadnom obore, opakovane súdne stíhaným (za majetkovú, násilnú trestnú činnosť a krivú výpoveď), doteraz pracujúceho zväčša brigádne, krátkodobo (najdlhšie cca 10 mesiacov po poslednom prepustení z VT), je občasným konzumentom alkoholických nápojov (nikdy sa však zo závislosti neliečil). V rámci skratového jednanie sa pokúsil o suicídium počas VT, na pobyt vo väzení sa až doposiaľ veľmi ťažko adaptoval (posledný výkon trestu - 10 rokov v III. NVS), zaznamenané poruchové správanie s tendenciou jednať agresívne, aktuálne psychiatricky však liečený nie je. T. č. nemá vybudované žiadne zázemie, družka sa s ním rozišla a má už nového priateľa, údajne mu ale „stále píše zamilované listy“, čo tvrdí obvinený. Aj keď sa menovanému nedá uprieť snaha o usporiadanie si vlastného života po prepustení z posledného výkonu trestu v roku 2015, kedy sa riadne zamestnal, mal prenajatý byt, našiel si partnerský vzťah, to však po dlhšiu dobu nevydržalo. Jeho resocializáciu sťažujú horeuvedené faktory aj osobnostné dispozície menovaného. Znaleckým vyšetrením bola tiež preukázaná zvýšená pohotovosť k heteroagresivite. Vzhľadom k doterajšej životnej histórii obvineného, celkovej charakteristike osobnosti a druhom, po sebe nasledujúcom výkone trestu odňatia slobody v trvaní 10 a viac rokov, je možnosť riadneho začlenenia do spoločnosti spochybnená. Čiastočne síce preukázal, že sa začleniť do spoločnosti dokáže (našiel si prácu, bývanie, partnerku) a vie byť pre spoločnosť aj prospešný, avšak toto nemalo dlhého trvania a došlo k spáchaniu ďalšieho trestného činu. Obžalovaný je schopný fungovať v rámci štruktúrovaného prostredia, kde sú jasné pravidlá a kde môže uplatniť zaužívané rutinné postupy. K svojmu fungovaniu potrebuje kontrolu zvonka a jasné nastavenie hraníc, v rámci ktorých je potom schopný aj fungovať. Zo znaleckého posudku z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria zároveň vyplynulo, že obžalovaný v súčasnosti netrpí žiadnou, ani prechodnou krátkodobou, duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Jedná sa u neho o poruchu osobnosti emočne instabilnú, impulzívnu, histriónsku, sociálne maladaptovanú. Kognitívny deficit na hranici subnormy (podpriemeru) a ľahkej mentálnej retardácie. Pobyt obžalovaného na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný z psychiatrického hľadiska. Znalec neodporučil, aby súd obžalovanému nariadil akékoľvek ochranné liečenie.

S poukazom na vyššie uvedené symptomatické (kriminogénne) faktory, tiež osobnostné a spoločenské (sociálne) faktory, ktoré vyplývajú zo znaleckého posudku znalkyne Mgr. Lucie Svobodovej Bošiakovej, nemal súd jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázanú obligátnu zložku ustanovenia § 47 odsek 1 Trestného zákona a to, že nie je nádej, že by obžalovaného bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov. Síce znalkyňa Mgr. Lucia Svobodová Bošiaková vyhodnotila resocializačnú prognózu obžalovaného vzhľadom k viacerým negatívnym faktorom skôr nepriaznivo, avšak so zohľadnením charakteru predmetnej trestnej činnosti, bez spôsobenia nenávratných následkov, čiastočne kladného hodnotenia obžalovaného riaditeľom ÚVTOS Ilava počas výkonu trestu, ale aj veku obžalovaného v spojitosti s predpokladanou výškou predmetného trestu, dospel súd k záveru o danej nádeji, že by obžalovaného bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu dvadsaťpäť rokov.

Pretože predmetné trestné činy obžalovaný spáchal pred tým, než bol trest odňatia slobody uložený skorším vyššie uvedeným Rozsudkom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 3T/127/2016 zo dňa 31.01.2017 vykonaný a súd ukladal obžalovanému trest rovnakého druhu, aplikoval ustanovenie § 43 Trestného zákona, teda uložil obžalovanému ďalší trest odňatia slobody v zmysle zásad vyplývajúcich z tohto ustanovenia Trestného zákona, teda aktuálne ukladaný trest odňatia slobody nesmel spolu s doteraz nevykonanou časťou trestu odňatia slobody uloženého vyššie uvedeným skorším rozsudkom prevyšovať výmeru 25 rokov odňatia slobody.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, osobu páchatel'a, spáchané úmyselné trestné činy, všeobecnú recidívu, ktorá poukazuje na tendenciu obžalovaného páchať opakovane rôznorodú trestnú činnosť, čo aj so skutočnosťou, že obžalovaný už bol viac krát odsúdený a ani vykonané nepodmienečné tresty odňatia slobody nevedli k jeho náprave, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený po aplikácii ustanovenia § 43 Trestného zákona uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 20 rokov a 12 dní so zaradením

na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním predmetných trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a súd ani nedospel k záveru, že by so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného, bola náprava obžalovaného lepšie zaručená v ústave na výkon trestu odňatia slobody iného stupňa stráženia. Súd mal pri ukladaní trestu na zreteli najmä tendenciu obžalovaného páchať trestnú činnosť rôzneho charakteru, teda dopúšťať sa všeobecnej recidívy, tiež zvyšok doposiaľ nevykonaného trestu odňatia slobody, ale aj vyššie konštatovanú nádej, že by obžalovaného bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu dvadsaťpäť rokov. Takto uložený trest, svojim charakterom a so zohľadnením najmä osobných a majetkových pomerov obžalovaného, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom. iného hrozbou násilia nútil, aby niečo konal a uvedený čin spáchal na chránenej osobe - svedkovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na krajský súd. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.